

[Jens Johs. Hansen.]

mente ikke, der var nogen Mulighed for, at vi kunde blive sendt sydpaa. Saa talte vi igen om Invasionsspørgsmaalet, og han hævdede da, at hvis der blev Invasion, saa blev det i hvert Fald ikke paa Sjælland, og det var jo meget betryggende for de internerede.

Men med Hensyn til Afsendelsen viste det sig, at Hr. Thune Jacobsen ikke fik Ret. En aarle Morgenstund stod Tyskerne i Lejren og sendte største Parten af de internerede til Tyskland, hvor de har lidt ganske forfærdeligt, og det skete til Trods for, at det Udvalg, som fandtes i Lejren, og som jeg for øvrigt var Formand for, havde haft en Samtale med Hr. Troels Hoff fra Statsadvokaturen og daværende Viceinspektør Gjerstrup, som var den egentlige Leder af Lejren, og vi havde faaet højtideligt Løfte om, at i det Øjeblik der skulde ske noget, vilde Porten blive aabnet, og Kommunisterne blive sendt bort fra Lejren, saaledes at de undgik Deportation.

Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal i denne Sag: Hvem har egentlig Ansvaret for, at disse Porte ikke blev lukket op? Er der nogen Mulighed for efter den Lovgivning, som er foreslaaet her, at foretage en ordentlig Undersøgelse af Thune Jacobsens Forhold? Det er noget, som ligger os meget paa Sinde, ikke af Hensyn til den Skæbne, der er overgaaet os, heller ikke af Hensyn til den Skæbne, der er overgaaet vore Kammerater i Tyskland; det er ikke Spørgsmaalet alene, men der maa skaffes ren Luft, der maa skabes saadanne Forhold herhjemme, at man er i Stand til at faa Klarhed i disse vigtige Spørgsmaal.

Jeg har ikke nævnt alle disse Ting vedrørende Kommunisterne, fordi jeg mener, at Kommunisterne har indtaget en særlig fremragende Stilling i den Frihedskamp, der er foregaaet; der har været Tusinder af Landsmænd med, ikke alene Kommunist, men Socialdemokrater, Konservative, Radikale, Folk fra Dansk Samling m. m. Det er ikke det, og det er heller ikke Opholdet i Horserødlejren eller Vestre Fængsel, for det har naturligvis været Barneleg ved Siden af det, som andre Frihedskæmpere har oplevet i de tyske Fængsler og Koncentrationslejre; men jeg nævner disse Forhold, fordi jeg mener, det har Interesse, ikke alene for Forsamlingen her, men for den samlede Befolkning, at der virkelig skabes Klarhed om alle disse Problemer og om, hvorvidt den Lovgivning, som foreslaas her i Dag, er af en saadan Beskaffenhed, at grundig Undersøgelse kan opnaas. Kommunisterne

er ikke ude efter, at Hævnen skal fuldbyrdes nu; det er i Virkeligheden et praktisk Spørgsmaal, der er Tale om i Dag. Spørgsmaalet er: Skal det danske Samfund renses for det Utøj, som har næret sig paa det i den senere Tid? Det er det, der er Spørgsmaalet, ikke Spørgsmaalet om Hævn, men Spørgsmaalet om Gennemførelse af en fornuftig Politik, som sikrer Demokratiet fremover.

Men derfor maa ikke alene de nazistiske Forbrydere tages op til Behandling; jeg synes, at Lovforslaget i den Retning er overmaade klart og tydeligt; der raader faktisk ingen Tvivl om Behandlingen af de rene Naziforbrydere, der har begaaet Mord, der har optraadt som Stikkere, der har været Medlem af Hipokorpset m. v. Men jeg mener ogsaa, at man skal se paa deres Haandlangere, dem, som nu har taget den demokratiske Forklædning paa, som pludselig optræder som Gentlemen. Dem skal man ogsaa kigge lidt paa, for de er nemlig en Fare for Demokratiet. De er en Fare for vort Samfund herhjemme, og det maa være saadan i den Periode, vi nu gennemlever, at hele vort Retsvæsen er præget af en demokratisk Aand. De Fjender, der sidder rundt omkring i Retsapparatet, maa fjernes; de maa ikke have Lov til at forklæde sig, men de maa ud. Det er maaske et Problem, som falder en lille Smule uden for Dagens Emne, men det er et Problem, som det er af allerstørste Nødvendighed at tage op.

Jeg har talt temmelig meget om § 11, fordi jeg personlig har været ude for en Del Ting, og fordi jeg mener, det er af yderste Vigtighed, at man tager sig af dette Spørgsmaal om Dommerstanden, Embedsmændene o. s. v. Men ud over dette tror jeg, at Loven kan blive et brugbart Redskab for det Oprydningsarbejde, der nu forestaar. Men det afhænger givetvis af, hvorledes Loven føres ud i Livet. Jeg tror, at den danske Befolkning med meget spændt Opmærksomhed og Interesse vil følge Udviklingen og give sin Mening til Kende, saafremt man ikke følger det danske Folks Retfærdighedssans og Retsopfattelse. Men samtidig tror jeg, at Regeringens Sammenstning og den højtærede Justitsministers Stilling til Problemerne er en Garanti for, at Loven føres ud i Livet paa rette Maade.

Jeg skal slutte med et Par ganske enkelte Bemærkninger om det andet Lovforslag, der foreligger, Lovforslaget om Rettens Pleje. Der har vi nogle Indvendinger. Vi mener, at det havde været rimeligt, at det ikke blev Fagdommere, der blev dømmende i disse Sager. I hvert Fald mener vi, at det ikke burde være saadanne Fag-